

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Subiectio in Prolepsi & Procatalepsi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

dignitas; aut morbo, aut vetustate. Auth. ad Heren. lib. 4.

Protopo.

Adhortatio ad aliquam rem est, & palinlogia, Virg. Nunc, nunc insurgite ramis hortor vos focij. Cic. in Verrem 3. actionis libro, vos quod ad vestram famam, senatusque consulta pertinet iudices, prospicite, atque consulite, &c.

prurper gassa.

Vel parasecve, pramunitio. Qua ante vitium, ut confirmet id quod subiecturi sumus. Ut si testem producurum sumus, ante est, ut ei fidem habendam esse doceamus. Quare est velut generalis locus, & tractatus communis. Cicero pro Milone, ante pramunit licere hominem occidere, & tum subito occisum P. Clodium iure, & sine invidia: cum ita dicit, negant intueri lucem esse fas ei, qui a se esse hominem occisum fateatur. In qua tandem civitate hoc homines stultissimi disputant?

Pyasma.

Quæsitum. Hoc genus à superiore erotemate co differt, quod ad interrogatum vna voce tantum responderi potest, vel a negante, vel à consentiente: quæsitio autem occurri non nisi pluribus potest, hoc modo, si dicas, qua igitur ratione bellum geremus? quæ auxilia nobis parata erunt? quis erit, qui subuenire volet, cum tā acerbe socios tractauerimus? Alexander Rhetor. cum Aquila sentiens definit, τὸς δὲ θεῶν ἰσὺς ἀπαρτῆσαι θεῶν, & δια πλείονα.

Ratiocinatio in Apophasi.

Sarcasmos.

Hæc figura quibusdam videtur eadem, quæ chleuasmos, sed à perfectissimis propria significatione descripta est. Peculiariter enim foediora ea significamus, non tamen sine diecitate concinna. Ut apud Vag.

Nonimus. Et quis te, tranquerfauentibus hircis.

Apud Ciceronem, Sexte noster bona venis, quoniam dialecticus est, & hoc quidem liguris. Et pro Cælio, quod facerem vehementius, nisi mihi intercederent inimicitia: cum istius mulieris viro, fratrem volui dicere, semper hic erro.

Schests.

Proxima figura est anhypophoræ, qua aduersariorum affectum quemlibet singimus cui respondeamus. Ut in illo.

Indignum est Italos Troiam succendere flammis

Nascentem, in patria Turnum consistere terra.

Quid face Troianis arva vim ferre Latinis? Non hæc ita Iuno proposuit, quasi manifeste Venus indignum esse dixisset, sed quasi indignum esse Veneri fingeret, vel suspicaretur. Hæc latine dicitur affectio.

Solutum.

(Sic enim voco, quod ἀνύλτοιο Græci vocant) sit ita, ut demptis coniunctionibus, & propositionibus, quibus verba, & nomina connectuntur, singularim vnumquodque enuntiemus: Cuius frequentissimum exemplum est per totas orationes M. Tullij: sed vel hoc vni ad exemplum sufficit. Exspecto vim edicti, seueritatem pratoris: faueo aratori, cupio otupli damnari Apronium. In his animaduertimus nullam, neque disunctionem, neque propositionem interpositam. Facit autem figura hæc ad celebritatem, & ad vim doloris aliquam significandam: qua plerumque cum commou sumus, hoc modo incidere solemus. Illud etiam præceptum habeto, actori veræ causæ nunquam timendum esse, ne nimis sit in figuris sententiarum. Si enim fieri possit, ut omnes ad aliquam utilitatem figurentur, non vitandum.

Aquil. p. 22.

Sereptolyton.

Huius figuræ pauci admodum meminere: Notatur a Scholiaste Aristidis apud Photium in Aristidis Panathenaico. Innuit esse figuram, quæ ex reciprocis constet magna varietate inter se contextis. Cuius est ut iustis fortior, si fortibus æquior, aut potius iustis omnino iustior, & violentis omnibus potetior.

vide dno. iij. p. 615.

Ἰὺς μὲν τὰ ἰσχυρὰ καὶ μόντων ὀχυρωτέρων, Ἰὺς δὲ τὰς δυνάμεις ἐχόντων ὀπτικωτέρων. Μάλα μὲν δὲ Ἰὺς μὲν τὰ δίκαια καὶ μόντων ἀδικητέρων εἰς αὐτὸν τὸ δίκαιον ἵσχυρον. Ἰὺς δὲ τὴν τὸ βιάζοντα δυνάτωτέρων εἰς τὴν ὀ, ἐστὶ ἀμφοὶ τὰ γένη διὰ ἀμφοῖν ἴση.

Subiectio in prolepsis, & procatalsis.

Sycenasis.

Hoc schema docet diuersas res coniungere, & communi opinioni cum ratione aduersari, & habet magnam vim vel ex laude vitium, vel ex vitio laudem exprimiendi. Hyperidis. Nam hominis avari, atque avari vnum atque idem vitium est. Vterque enim nescit vti; atque vsique pecunia dedecori est. Quæ.

Paul. p. 2.

Hyperid.

ec.

te merito utriusque pari poena afficiuntur, quos pariter non decet habere. Item Lysia, Quapropter pergam: in multos largitionem, abstinentie testimonium non credideris: multo enim confidentius hoc genus hominum furatur. Nam quo magis eget ad sumptum ambitionis, audacius facit rapinam, ut huic ipsi ambitioni copia suppeditari possit. Item Demosthenis; Cum ei quidam obiecit, matre Scythia natum, respondit: Non miraris igitur, quod Scythia, matre barbara natus, tam bonus, & clemens euaserit? Item eiusdem. At ego hunc propterea malum esse existimo, quia nimium se gerit seuerum. Namque ex hominibus humanitatem ac misericordiam tollere, maximum signum malitiae videtur. Ego contra deos precor: namque eiusmodi ciuem habemus, qui ad supplicium sumendum in omnes partes sit inexorabilis.

prias ei cogitationes ad remorandum subijciebant. Item Democharis. Nam quis haec simul vniuersa perpeti possit, timorem, morbum, senectutem, concumeliam, inopiam, vim? quarum quaeuis una res, per se satis est grauis ad perferendum. Sed in coniunctione plurium verborum huiusmodi est. Lycurgi, nemo enim noceas sine summo dolore est, Iudices, sed multa simul eum perturbant, quod adest sollicitudo dinis plenum, quod futurum est formidofum, lex paratum supplicium ostentans, vitia ex vitijs coacta, occasiorem arguendi maleficij captans inimicus: quae quotidiano vehementer eius animum excutiant.

Synchorests.

Zvxxwrens cum aliquid etiam iniquum caussa fiducia concedimus. Quint. lib. 9. cap. 2.

Synchysis.

Siue antithesis, comparatio rerum, atque personarum inter se contrariarum. Ut, ego arguor pro malefactis: Helena redeat, virgo pereat innocens: tua reconcilietur vxor, mea negetur, filia mea. Cicero pro Murena, Vigilas tu de nocte, ut consultoribus tuis respondeas; ille ut mature, quo intendit cum exercitu perueniat, &c. Item in Verrinis, iste multo sceleratior, & nequior quam ille. Adrianus, aliquando etiam felicior fuit, &c.

Synchysis.

Confusio est hyperbatum obscurum.

Synecdoche.

Notum ex vulgaribus tropis.

Synceciosis.

Zovvniwris commistio, qua duas res diuersas colligit, ut, tam deest auaro, quod habet, quam quod non habet. Fab. lib. 8. cap. 3. a Scaligero dicitur. Cinnus poet. lib. 3. cap. 46.

Synonymia.

Communio nominis. Vt inur autem eo genitorem videmus dignitatem, aut magnitudinem rei demonstrare: ideoque in eiusdem significatione plura conferuntur, ut si dicas, prostrauit, affixit, perculit.

Sistrophe.

Est conuersio & conuolutio.

Tapinosis.

Cum rei dignitas verbis humilitate deprimatur, ut gurges, pro mari: Quint. lib. 8. cap. 3. Rea

Sustentatio in paradoxo.

Syllepsis.

Iul. Ruf. p. 30.

Est, cum duabus diuersisque sententijs, & rebus vnum datur verbum minime utriusque conueniens. Ut, [inclusos utero Danaos, & pinea furrim. Laxat claustra Sinon.] Laxat enim ad Danaos referri non potest: sicut ad claustra. Et optime Graiugenum, cui me fortuna precari, [ac vitta comptos voluit pretendere ramos.] Non enim sicut cui pretendere ramos, ita & cui precari potest videri ratione connexum. Et, [his quidam signis, atque haec exempla secuti.] Haec latine dicitur correptio.

Symploce.

Aquil. p. 11.

Connexum: Haec figura ex utraque earum, quas supra demonstraui, composita est: utramque orationis speciem circundat. Nam & incipit saepius ab vna parte orationis, & toties in vnam, atque eandem desinit. Ut haec se habet, quis legem ruli: Rullus. Quis tribus sortitus est: Rullus. Quis decem viros creauit: idem Rullus.

Synatrosismus.

P. Rutil. p. 11.

Hoc & singulis verbis & plurium verborum coniunctione fieri potest. Singulis verbis hoc modo.

* al. Cleocharia.

* Clearchi, sed cum ad supplicium iudicandum se conuocaret, multa simul eum reuocant officia, consuetudo, tempus, existimatio, periculum, religio: quae singula pro-